

holdes standset, indtil den fremtidige Skoleordning for det tyske Mindretal kan endeligt fastlægges.

De tyske Privatskoler er — for Flertallets Vedkommende — blevet anvendt som nationalsocialistiske Propagandacentrer og ikke som Skoler og Hjemsteder for den folkelige tyske Kultur, som Mindretallet med Rette kan pleje.

Undervisningen har været illoyal over for den danske Herbergsstat i en saadan Grad, at denne Undervisning maa betegnes som Opdragelse til Højforræderi imod Staten.

Privatskolerne og deres Forældre kredse — ved hvis Dannelsen der ofte er øvet Pres mod enkelte Familier — trænger til et klart Brud med Fortiden — navnlig med Perioden 1933—1945 —, saaledes at der skabes Mulighed for en helt ny Begyndelse til en Privatskole, der ikke har nogen Mulighed for at fortsætte Mellemkrigsperiodens tyske Skolevæsen.

En Række praktiske Hindringer vil i Realiteten vanskeliggøre de tyske Privatskolars Fortsættelse i indeværende Vinter.

Flertallet af Lærerne er arresteret, og mod mange rejsses Straffesager. Undervisningsmidlerne maa næsten fuldstændig kasseres. Skoledriften er under Besættelsen delvis betalt af Midler aftvunget den danske Stat, og et Erstatningskrav mod Skoleforeningerne og Forældre kredse kan derfor begrundes. De under Besættelsen opførte Skolebygninger eller Udvidelser er tilsyneladende finansieret med danske Pengemidler, og et Konfiskationskrav er derfor allerede rejst af Modstandsbevægelsens sønderjyske Raad.«

Efter den midlertidige Lukning af de tysksprogede Privatskoler bør der imidlertid efter Mindretallets Opfattelse aabnes Mulighed for Oprettelse for et nyt privat Skolevæsen, hvor offentlig Støtte kan ydes mod reelle Garantier for Loyalitet over for den danske Stat.

Under Sagens første Behandling i *Folketinget* fremhævede *Frede Nielsen* (S.) stærkt, at den midlertidige Ordning til 1. April 1946 burde afløses af en varig Ordning. Han sluttede med at udtale Haabet om, »at den sønderjyske Skolekommission i sine kommende Mødeserier vil arbejde hurtigt, saadan at Indstilling om en endelig Ordning vil kunne afgives meget kort efter Nytaar. Det vil være meget klogt af det tyske Mindretal at regne med en endelig Ordning som den, der er antydnet af Kommissionsflertallet, og som lige fra Kapitulationen har haft det overvejende Flertal af den sønderjyske Befolkning bag sig. Jeg er sikker paa, at det vil blive en haard Overgang for det tyske Mindretal, men det maa og det kan tage denne Overgangsordning som den bitre Konsekvens det er af egen Politik og egen Holdning. Vi ved, at der bliver tilbage i Sønderjylland en ret stærk Kærne af Tyskhed. Vi har ikke i Sinde at hindre Tyskernes kulturelle og folkelige Arbejde, vi